

20

# Krajaňské listy

Lidový týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

ROČNÍK I.

Redakce a administrace: Łuck, Szewczenki 39. (skrz. poczt. 121.)

ČÍSLO 41.

## Hledme odhodlaně budoucnosti vstříc.

Josef V. Rejzek.

Zajisté, že dosud ještě není úplně rozptýlená válečná vlna, plující od nedávna hrozivě nad celou Evropou, nejkritičtější dobu máme však za sebou. Není také důvodů nabádati k zvláštnímu optimismu, ale současně také není příliš zdrávo ulpět na nekonečném nařkání a vzdychání. Je čas opět se poohlédnouti po normálním životě, po denní práci. V Československu lidé nejen vzdychali, ale i plakali, dnes však již, když je život opět volá, chápou se znovu práce a nezoufají, ani se nelekají dnů budoucích. A to je důkazem zdravého, silného českého plemene, zoceleného odvěkými příkopy, jichž se mu vždy dostávalo od závistivých a výbojných národů. Čech sám nikdy války nevyhledával, nýbrž byl k ní vyprovokován, byl nucen bránit své statky. Domovina, toť celý svět každého Čecha a po cizích majetcích nikdy netoužil.

Dnes dějepisec opět připsal do české historie několik nových stránek, a zase černých, které budou pro všechny věky strašným vykřičníkem zrazených, ukřivzených. Stránky tyto budou mohutným balvānem, tížícím svědomí těch, kteří se stali v poslední chvíli před tvář celého světa podlými zrádci. Dnes československý národ již od těchto lidí niče nechce, ani jim nepřipomíná onu zradu a hanbu, vědouce, že jejich stát není jedním v Evropě a tudíž není posledním, jež tak neblahý osud potkal. A tyto další oběti, to bude také ovoce oněch neslavně proslulých „nositelů míru“!

Československý národ již neařká, chopil se práce. Buduje se úplně nová konstrukce mladé Republiky, konstrukce, která nebude z nahnilého cizího materiálu, nýbrž čistě ze svých vlastních českých, slovenských a ruských paží. A i všude tam, kde snad dříve vřel nějaký bolavý nerv se stane úplná

náprava, přestavba — tak, aby touto slibnou prací, která se dě nastala dokonalá harmonisace je na nové budově naší staré veškerého života pro dalekou vlasti. Vždyť český národ unesl budoucnost. — Mladá republika i větší rány nevděčného osudu, rovněž nachází nový směr v za- — byly časy, kdy české kraje

nout!

Vraťme se tedy opět k těm našim životním trampotám. Práce máme dost, je na nás pouze, abychom ji všechnu dobře vykonali. Musíme však pracovat všichni, nikoliv nakládat celé břímě jen na několik osob. Práci, kterou jsme započali v „Krajaňských Listech“ a již jsme následkem bouřlivých dnů byli nuceni odložit, tu práci musíme opět obnovit. Ale netoliko ji jen obnovit, nýbrž ji vykonat do všech důsledků. Tak tu máme na první řadě naše hospodářství — jsou to veškerá zemědělská družstva, která citelně postrádáme, hospodářská škola atd. O hospodářské škole se již mnoho napsalo a mnoho mluvilo, ano začalo se již i se sbírkou na onu školu. Najednou však jako by ono nadšení vyprchalo a zase je ticho. Je proto nutno tuto akci znovu vzkřísit — byla by to pro naši menšinu jen ostuda, protože by se pak musilo říci, že dovedeme o věci jen mluvit, ale zrealisovat ji nedokážeme. Necht si je každý vědom, že pro tvoření velkých věcí náladovost neplatí. Nestavme hospodářskou školu jen ve chvílích, když jsme po někom zdědili majetek nebo vyhráli los, ale této práci se věnujme pouze z vědomí, že se bez hospodářské školy již děle nemůžeme obejít a že tím zajišťujeme budoucnost naší menšiny. A konečně je tu nerozřešena otázka našeho vůdce, event. našeho zástupce v parlamentě. Tato otázka je nyní tím naléhavější, že se nyní naše menšina poněkud zvětšila početně. Stalo se to zásluhou připojení k Polsku zaolšanského kraje, kde samozřejmě se nachází dost velký počet Čechů. Naši povinnosti nyní bude, abychom navázali s těmito Čechy úzký kontakt a abychom je vybídli k společné práci. Tak se staneme silnějšími a snadněji překonáme všechny překážky,

(Dokončení na str. 3.)



M. Alaš. Sv. JIŘÍ.

hraniční politice a přikloňuje se k Německu, což se zřejmě opět děje na účet t. zv. západních „demokracií“.

A proto nenařkejme nad

dík nepřátelským nájezdům, byly učiněnou pouští, byly Lipany, byla i Bilá Hora, a přece po tom všem přišlo vzkříšení český národ se nedal zašláp-

Josef Foitík:

## Vlastní silou.

Co nám o sobě vyprávěl náš krajan-umělec Vl. Libovický.

Při návštěvě Vladimíra Libovického, našeho krajan-umělce, zaspali jsme jej nejpodivnějšími otázkami, na něž nám stěží stačil odpovídati. Vyprávěl nám o divadle, o filmu a také se zmínil letmo o sobě.

Vyprávěl nám asi toto:

Již od útlého mládí toužil L. po divadle. Proto velice rád účinkoval v ochotnických divadlech; ale to mu nevystačovalo, neboť jeho duch toužil dál — jeho svatým přáním bylo být při divadle zaměstnán stále. A tak jednoho krásného dne vzal do náruče kytaru a pustil se do světa.

Dostal se šťastně do Prahy. Leč zde jej čekalo hořké zklamání: nikoho zde neměl a nikdo se jej neujal. Řadu nocí přespával na nádraží a živil se tím, co vydělal hrou na kytaru a zpěvem po různých pražských restauracích.

Pak se ujal prodávání novin Melantricha. To už bylo něco. Celý den běhal s novinami po Praze a stloukal halét k haléři, za něž si najal nutný byt a sehnal stravu. Brzy pak složil přijímací zkoušku u primabaleriny Nikolské a byl přijat do její školy. A nyní začal boj se životem. Celý den prodával noviny a večer vlekl své znavené tělo do školy. Ze školy se ledva dovlék do své nevytopené světničky, aby tam přespát a ráno brzy začít s prodejem novin.

Jednou navštívil školu balet-

ní mistr Velké Opery B. Milec a — angažoval Libovického jako baleta.

To bylo štěstí. Konečně dostával plat, nevelký sice ale vystačující na přežití a slušnější byt. Zde setrval Libovický dva roky. Ale stihlo jej zde neštěstí: vymkl si nohu a musel se odebrat do sanatoria.



Vl. Libovický.

Po návratu ze sanatoria dlouho bez místa nezůstal, neboť Městské a Vinohradské divadlo chystalo hudební frašku a Libovický se tam dostal jako tanečník. Odtud se dostal do Pražské Arény a stal se její stálým členem. Leč znovu neštěstí. Pro chatrný stav budovy byla

Aréna zavřena a Libovický se ocitl zase na ulici.

V té době přešel z baletní školy Nikolské do školy Remislavského. Vystupoval v Slov. nár. divadle v Bratislavě a tam zůstal jako sólový tanečník. Poměry se nyní změnily: střídaly se opery, operetky a balet a každý den byl Libovický zaměstnán v jiné úloze. V baletě „Z pohádky do pohádky“ vystřídal všechny mužské role: prync, čerta, fauna a j. Divadelní kariéru začal operetou „Půlnoční tango,“ — „Krásná Helena“ a pak působil v operě „Prodaná nevěsta,“ „Karmen“ a potom už v baletě. Sám vystavil baletní kus „Chycený motýl“ k němuž napsal libretto, kdežto hudbu skomponoval slov. komp. H. Dusík.

V Bratislavě působil tři roky a stal se baletním mistrem. Vystupoval v Teplicích-Šánově, Mariánských Lázních ve Vidni a jinde.

Teď je p. Libovickému jedenatřicet let. Je baletním mistrem, má vlastní baletní školu, je šéfredisérem Národního divadla v Užhorodě a filmovým umělcem. Hodlá působil i dále na Podkarpatské Rusi, kde chce vyzvednouti sverázně rusinské divadelní umění a postavit jej skutečně na uměleckou výši.

Přejeme mu ze srdce, aby se mu to podařilo. Jeho vyprávění o filmu a filmování uvedeme příště.

## Výchova dorostu.

Škola zvýšila svoje požadavky vůči chovanci, neboť také společnost si žádá od dospívajícího více. Zatím pohledme, jaké mezery se jeví ve výchově dospívající mládeže od čtrnácti let výše, zejména venkovských, neboť tato není dosud jim plně zabezpečena. Ukončením školní povinnosti, jest dokončena výchova našeho dorostu. Tato výchova, v dnešních časech zdaleka nestačí a musí provázeti chovance dále, ačkoliv třeba nesistematicky a náhodně, tak jak se o to postarají naše kulturní vesnické organizace a škola s učitelem. Nutnou všeobecnou výchovu nahrazujeme večerními pokračovacími kursy, diadly a kulturní práci v SCM. SCM. jest nejlepší kulturní a výchovnou složkou další výchovy tam zvláště, kde v práci této pokračuje učitel. Tato práce se nejlépe daří tam, kde se bývalí chovanci sejdou se svými učiteli. V těchto poměrech večerní kursy pro mládež, konané ve škole, dávají pěkné výsledky. S druhé strany mládež, která organizovala tyto kursy lépe se práci věnuje, neboť tyto kursy počítá kouskem své práce. Tohoto obapolného vztahu a psychologického momentu třeba využítkovati v nastávajícím zimním období, angažující do práce na kursech naše národní a matiční učitelstvo a zakládaje ve vesnicích odbory SCM. Odbory tyto při nábýtku mladých a schopných sil, mohou často vyvinouti in-

(Dokončení na str. 4.)

## Ve volné chvíli



Ing. Alois Knotek:

### Lidský věk.

Přišel čas, že nikomu se v ráji nelíbilo, ani člověku, ani zvířatům. Chtěli mít časy ještě lepší. Všeobecná nespokojenost vládla, každý nařikal na poměry nesnesitelné. Tehdy ještě nebylo „Ligy národů“, aby tam při zeleném stole nastalo nějaké uspokojení. Došlo tak daleko, jak z bible víme, že Bůh člověka z ráje vyhnal. Omezil jeho věk a dal mu věnem stálé trápení a práci. A bylo ještě hůře. Ani zvířata nechtěla dlouho žít. Pes dal člověku docela dobrovolně deset let ze svého psiho života. Kuň si myslil: „oslem bych byl, abych se celý život plahočil a dřel do roztrhání!“ a dal ze svého věku také deset let člověku. Vlk nařikal, že je stále hladový, velbloud nemůže žížeň uhasiti, sova nikdy v životě se nevyspí. Každé to zvíře dalo člověku několik let ze svého. Trápení a

bídy všude dost, proč tedy děle žít?

Vypočítalo se, že člověk jako pán přírody má žít na světě ze svých vlastních a darovaných let zvířecích ani méně ani více jenom pouhých dvě s.ě let! Pěkné nadělení za nynějších nejistých časů. Nikdo neví co přinese zítřek, války visí stále na „vlásku“, finanční tíseň se zmahá všude, jedna krize odejde a druhá přichází. Stálé porady diplomatické rozčilují, dělení Evropy zahání spánek. Naše lidské nervy nejsou z ocele. Všechno si tak k srdci beřeme jakoby se nás to týkalo. To přece neděláme, ale diplomaté.

Všechno trvá tak dlouho. Nikdy se nemůžeme dočkat ani spokojených časů, ani zvýšení platů za práci, ani zlevnění cukru nebo zápalek, ba ani odvolání dobrovolníků ze Španěl-

ska a konce japonského tažení do Číny.

To je strašné. Nervy už se trhají. Jak dožítí těch dvě stě let? A cílem života je smrt. Je tedy na světě všechno dočasné, ilusorní, marné. Marnost nad marností. Lidské plemeno nebude nikdy šťastno a spokojeno, ani v ráji ani na zemi. Touží vždy, aby ho již nebylo na světě. Jeden filosof k tomu napsal: „Kdo tak mluví a tak na tom trvá, ten nalezl kus pravdy, která ho přesvědčuje, že válka mezi národy, to — nicotnost; práce — houze; ideál — to zluštění; myšlenky — ztráta času; cit — vidina a rozum — hloupost.“

Volná příroda nás učí klidu a rozvaze a ukazuje cestu k uzdravení. Představme si jen vesmír, ty miliony hvězd a sluncí, tu harmonii a věčný klid v běhu — a hned nám bude lépe.

Žijme těsně na srdci přírody, která nás vede, vychovává, vždyť jsme jejími dětmi. Příroda chce, aby člověk do sto let se učil, žil skromně a hleděl pochopiti nejdůležitější její zákony a zjevy. Stále se učil a potom ničeho neuměl, v ničem si nedal rady, všude tápal ve tmách. Uvidíme to všude kolem nás, v každé společnosti, u každého jednotlivce. Sám Sokrates, největší filosof seznal upřímně, že vlastně ničeho neví a musí se učit dále.

Matka nebo otec dokazují že mají zázračné dítě. V pěti letech na př. umí již čísti, počítati a zná řadu pohádek zpaměti. Po těch letech psal mi „vlastní“ otec o takovém zázračném Jarouškovi: „Jděte s ním k řas, je ještě blbý jako motyka, všechno zapomněl. Nyní je teprve místopředsedou „Klubu pro zavodňování postelí.“

Dnešní lidé mají v sobě vesměs bláznivou pýchu, že všechno umí, vše pochopili a ovládli. Celý pokrok techniky a vědy a zatím — co se ukazuje? Vidíte, co ti přemoudřelý číní? Jaký chaos vládne na světě? Co umí? Co se naučili? Hrají

# Co nového ve světě.

## Ministr zahr. Beck v Rumunsku.

Ministr zahraničí Beck navštívil Rumunsko a měl s králem Karolem poradu, která trvala 3 a půl hodiny.

## Dary na obranu ČSR.

19. t. m. bylo celkem slozeno darů na obranu Československé republiky, které představují částku 559,081.379.30 Kč.

**Dovoz zboží z Československa** do obsazeného sudetského území je prostý cla.

**Polsko si stěžuje** na utiskování svých příslušníků v Litvě.

**Rozpuštění zednářských loží v Polsku** možno prý již v nejbližší budoucnosti očekávat dekretem prezidenta republiky.

## Anglická finanční pomoc.

Československá finanční mise odevzdala britské vládě memorandum, v němž jsou shrnuty důvody, proč československá vláda požaduje finanční pomoc. Podobné memorandum bylo odevzdáno vládě francouzské. Britská vláda nyní studuje toto memorandum ve styku s francouzskou vládou a odpověď na ně bude dána pokud možno nejdříve. Zatím požádala britská vláda Anglickou banku, aby dala Československé Národní bance na účet československé vlády k dispozici

si na vojáčky, chodí v diplomatických cylindrech a co z toho — jen bída na světě! Dnes se vyžaduje, aby člověk ve třiceti letech byl již generálním ředitelem a zapomíná se, že se má teprve učit. Jak povstane řeka? Z malého, tenkého praménku, pomalu sílí, nabíhá, až jako veletok vlévá se do moře. Co má lidstvo z toho, že někdy blážen oblétně zeměkouli za několik hodin? Docela nic. Leda, že je o jeden život méně.

Svět stárne, odumírá, ale lidský tvor je dosud v plénkách, jak Wells v „historii světa“ praví, dosud se ničemu nenaučil, dosud nepochopil největší tamjemství, čím člověk je a kam spěje? Měl by žít dvě stě let, aby se něčemu naučil, pochopil základy života, víry a lásky k bližnímu.

Anglický dr. Berge prohlašuje, nikoliv první, že může být na světě dobře, každý může dlouhý život vésti, v míru a pokoji, když se lidstvo odřekne svých barbarských zvyků — války jednoho proti druhému. „Zacházíme se svým nejlepším božím darem — svým věkem nesevdomitě. Sami si ho nepotřebně zkracujeme.“

částku 10 milionů liber sterlinů, které bude použito k úhradě okamžitých potřeb, vzniklých z nové situace, včetně pomoci uprchlíkům a opatření zaměstnání pro ně.

## Dohoda s Německem o severočeském uhlí.

V rámci berlínského jednání o obnovení železničních styků vyřizují se nejprve věci nejnaléhavější. Tak bylo ujednáno, že československé státní dráhy dodají ihned potřebný počet vagonů, aby mohla být zahájena ihned těžba, tak doprava v severočeském uhelném revíru v někdejší rozsahu. Podobně bude obnovena doprava některých hromadných zásilek z Československa do sudetského území. Během několika dnů bude dopravní styk se sudetským územím tak částečně upraven, že o nejdůležitější hospodářské potřeby obou oblastí bude postaráno.

## Na českých školách ve Vídni se opět vyučuje.

Školní budova spolku Komenský ve XII. okrese vídeňském, zabraná nedávno nacio-

## Jak to bylo s „Českou besedou“.

V 36. čís. „Krajanských Listů“ ze dne 22. září, ve článku „Obžinky v Ulbárově“, objevila se pomluva české kapely v Ulbárově, že neumi zahrát „Českou besedu“. Odpovídáme k tomu, že jsme „Českou besedu“ hráli již před světovou válkou a že bychom ji stejně dobře zahráli i nyní. — Vímě době, že pisatel K. H., který patří k mládeži, byl naveden staršími lidmi, což je při tom nejobojetnější, že to byli páni, kterým je hudba španělskou vesnici. Tito lidé pak sami dobře vědí, že se dříve „Beseda“ hrála; když však po dlouhém čase nikdo si tuto „Besedu“ nedával hrát, prostě jsme ji vyřadili z not a uložili. Tomu je tedy vina pouze a jen sama mládež, ježto dříve „Besedu“ nezala a nedávala si ji hrát. Jedině také proto nebyla hrána při obžinkách, že nebyla po ruce. A nebýt S.C.M., netančila by se „Beseda“ ani teď.

Připomínáme, že taková recenze o hudbě příslušela by lépe odborníkům a ne diletantům a laikům jako jsou osoby, kterým šlo jedině o to, aby zlehčili naši kapelu. Nevyhledáváme žádný rozbroj v obci, ale bráníme se a hájíme svou čest.

Hudební sbor v Ulbárově.

nálně-socialistickými formacemi, byla na zakročení vídeňské městské školní rady opět uvolněna a vrácena spolku „Komenský“. Na školách v budově této umístěných, se opět normálně vyučuje. Městská školní vídeňská rada slíbila, že také zbývající zabraná školní budova spolku Komenský v okrese X. bude během týdne vrácena svému účelu.

## Pracovní tábory v ČSR.

V Československu jsou zřizovány pracovní tábory; takovým způsobem se má likvidovat nezaměstnanost, jež byla zvýšena v důsledku rozhrané doby.

## Maďarsko - československé jednání.

Jednání, které se konalo v Komárně mezi Maďarskem a Československem v otázce připojení k Maďarsku území, obývaného Maďary, bylo odloženo. V poslední chvíli Maďarsko doručilo čs. vládě ultimatum, podle kterého má být t. zv. bezesporně území vyklizeno do 48 hodin. V území pak, na kterém má být proveden plebiscit, musí být podle maďarské noty provedeno vše pro plebiscit do 1. prosince t. r.

## Válka v Číně.

Pod vedením gen. Moto Furuo obsadila japonská vojska město Kanton. V tomto boji padlo 4.000 čínských vojáků. — Podle zpráv telegr. Havasovy agentury nabízejí Japonci tyto

Josef V. Sládek:

## Pište si, jak chcete...

Pište si, jak chcete, ty své noviny; sedlák je své půdy přítel jediný.

Kažte si, co chcete, všechno je to lež, každý od sedláka něco chce, — vy též!

Vy jste cizí jemu, on je cizí vám, všecko, co dnes jeho, on si dobil sám!

Sedlák vaší volnost chápat neumí, on si se svou hroudou nejlíp rozumí.

Jeho volnost práce, zdraví je, a klid, nechce nic, než z vlastní půdy volně žít.

Byli spolu věky věrný druhu druh, a nepřáli jim nikdy nikdo, nežli Bůh!

A přestáli spolu každou pohromu — věří sobě, Bohu a vic nikomu!

Pronajme se byt, 3 pokoje a kuchyň. Luck, ul. Szewozenki 39.

podmínky k uzavření míru: 1.) Odstoupení maršála Čang-Kai-Šeka; 2.) spolupráce s Japonskem; 3.) zrušení jakýchkoliv svazků se sovětským Ruskem a míti podíl v paktě proti kominterně.

Jinak Japonci tvrdí, že do dvou týdnů obsadí město Hankau.

## Změny ve vládě ČSR.

Vláda Československé republiky ve funkci prezidenta republiky usnesením ze dne 14. října přijala demisi ministra spravedlnosti dra Vladimíra Fajnora a ministra dra Ivana Parkányiho, kterou oba podali z důvodů zdravotních. Zároveň vláda pověřila ministra zemědělství dra Ladislava Feierabenda řízením ministerstva spravedlnosti a ministerstva pro sjednocení zákonů a organizace správy.

**Činnost komunistické strany** na Slovensku byla zastavena. K tomuto zásahu má prý také dojít i v Čechách.

## Dr. Edvard Beneš profesorem chicagské university.

Rektor chicagské university Robert Hutchins oznámil, že dr. Edvard Beneš přijal pozvání, aby se stal profesorem této university. Očekává se, že bude přednášet o demokratických institucích.

## Hledme odhodlaně budoucností vstříc.

(Dokončení ze str. 1.)

jež by nám mohli někdy přijít do cesty. Doufejme, že již blízká budoucnost nám přinese šťastnější a spokojenější dny, a proto se nyní tím odhodlaněji a obětavěji chopme práce. Do ba tu práci na nás žádá.

## Žatecka chmelna zpráva.

Obchod s chmelem se dostal do normálních kolejí a v české oblasti žatecké je pozorován cílý zájem o zbylý žatecký chmel. Kupují se všechny druhy jakosti. Za výběrové bezvadné zelené chmele, kterých je již skutečně málo, je požadováno 1.050.— Kč. Za prima chmele se platí ceny kolem 950 až 1.000 Kč. Dnešní cenový rámec všech jakostí pohybuje se od

**Kč 800.— do 1.050.— za 50 kg.**

Zásoby u pěstitelů v české oblasti žatecké podle posledního šetření se odhadují na 20.000 cel. centů. Poněvadž na Roudnicku a Tršicku jsou ještě asi 4.000 cel. centů a také u obchodu jsou menší zásoby, možno všem popotávkám z ciziny vyhovět i obavy z nedostatku chmele nejsou dnes prozatím na místě. Exportní obchod chmelný, který skoro měsíc stagnoval, hledí nyní urychleně svým zákazníkům v poptávce chmele vyjít vstříc. Také expedice se v minulém týdnu zlepšila a bylo v Milostíně do 19. t. m. ověřeno 1.220 cel. centů českého žateckého chmele.

Český odbor Jednoty chmelářské t. č. Louny.

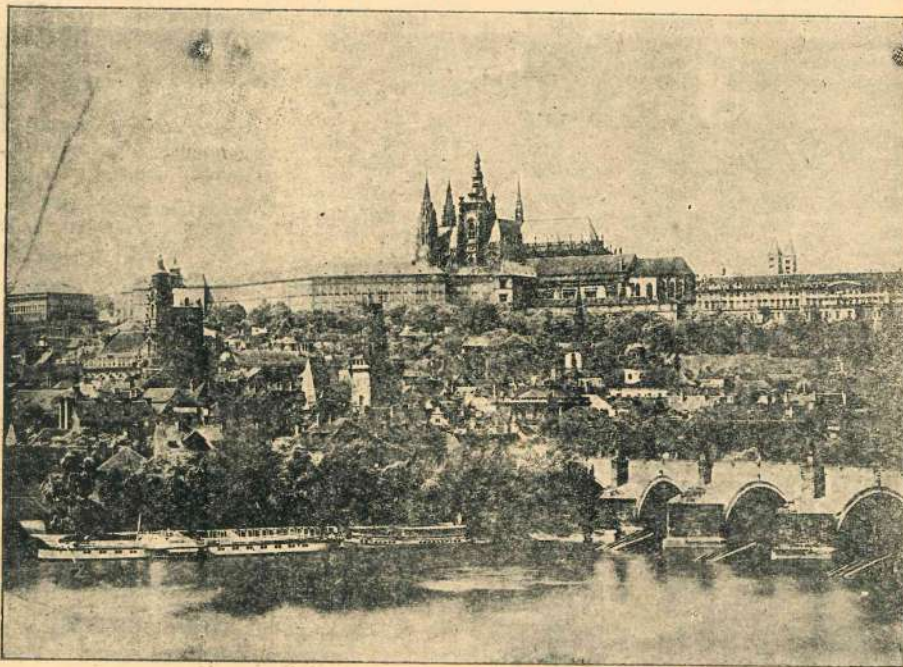
# O TĚ NAŠÍ STARÉ VLASTI

Moskovštinský:

## Česká Praha - srdce Evropy.

Praha srdce Československa leží téměř ve středu Evropy. Proto se v ní od nepaměti soustředují vlivy vycházející z různých krajů a sbíhají se v ní jednotlivé pásky národů. Více než tisíciletý vývoj Prahy děje se tedy za mimořádných okolností: je málo míst ve světě, jejichž dějiny by byly tak

Malé strany nad jasnou řekou Praha a novou Prahu. Stará Praha je velebná a vážná, jako by na ni stále ležely stíny prožitých utrpení. Nová Praha je volná, jará, světlá — je dítě uvolněných sil a vítězství. A její rozkvět, vzešlý z československých hlav a srdcí je výrazem touhy učiniti město nejlepším dokladem zdatnosti če-



Pohled na Hradčany; vpravo Karlův most.

těsně spojeny s dějinami země a jejího národa, jako je u Prahy, a je málo míst ve světě, kde by bylo lze pozorovati součinnost sil domácích i cizích při budovatelském díle staletí jako se jeví v Praze. A tak mohli Čechové a Slovinci právem nazývat Prahu svou hlavou a matkou a chlubit se, že je tvůrcem české práce, české vůle a nadšení, najdou v ní i jíní národové prvky, které vzešly z rukou jejich příslušníků. Ty cizí prvky se roztrécejí v českém prostředí, ale nikdy to prostředí neruší. Je viděti, jak odvčké český duch Prahu vedl její rozdíly a ladně sjednotoval ji s výsledky české tvořivosti.

Praha je starobylé město a její počátky se ztrácejí v nepaměti. Všechn osud Československého národa se obrázil v jejích zdech a její památky mají výraznou mluvu. Správně bylo řečeno, že v Praze každý kámen napovídá hrdinské drama. To platí především o staré

Vltavou, v němž vyvýšené věže katedrály sv. Víta napovídají jakožto touhu města, aby šlo k sávé, až klenby nebeské se dotýkají. Pro tento obraz, opěvaný básníky a umělci, Humboldt zařadil Prahu co do krásy na čtvrté místo mezi městy evropskými a na první místo mezi městy vnitrozemskými, pro tento obraz s nadšením se sklonil před Prahu i jiní cizinci, hledající krásu a věřící v krácu.

Kolem staré Prahy vyrostla sotva v 50 letech nová Praha. Vyrostla už před světovou válkou, když Čechové a Slovinci žili ještě v útisku roztržení pod cizím panstvím, ale zvláště budovatelský ruch v ní nastal, když jim byla vrácena svoboda a byl obnoven československý stát. Tehdy vzešla jakožto náraz Velká Praha. Je to dar svobody dlouhé, staleté přípravě, dlouhému staletému vývinu. Proto ve Velké Praze jsou četny odkazy minulosti. Každý je překvapen, srovnávali starou

skoslovenského státu, jehož je Praha hlavním městem i vůdkyní, učinili město nejvýmluvnějším svědkem, že československá samostatnost je čin spravedlnosti dějin.

Praha, Velká Praha, jež pojala v rozsáhlou obec se starou Prahou 37 měst a obcí v okolí a má téměř milion obyvatelů, projevuje zřetelnou snahu, aby se mohla přidati k nejpřednějším městům evropským svou výstavbou a městskými zařízeními. Jsou mnozí činitelé, kteří budují Prahu; stát, jenž má v Praze sídlo presidenta, zákonodárných sborů i nejpřednějších úřadů, ústavů a škol, země Česká, která má své úřadovny i ústavy, veřejné i soukromé podniky, a zařízení i jednotlivci, ale nade všechny vyniká svou prací, samosprávná městská obec, jež obrátila všechnu péči, aby Prahu povznela ve všech stránkách městského života. Zvláště největší starost byla věnována rozmnožení jmění obce a jejich duchodů a v sou-

stavném úsilí o pokrok zdokonalena její zařízení kulturní, sociální a zdravotní. Praha, chtějí býti zdravou a silnou zevnějškem i uvnitř, nejen se snaží o napodobování cizích předních měst, ale chce je v mnohém i převýšiti. A má ústavy, kterými se může chlubit. Jsou to zejména sociální ústavy, Masarykovy domy v Krči, nebo nemocnice na Bulovce a znalcm překvapení působí i školní budovy a městská veřejná knihovna s 50 pobočkami, jež připomíná působení podobných ústavů amerických.

Za těch okolností Praha má přitažlivost. Důkazem jsou Pražské vzorkové veletrhy, které konány dvakrát do roka, přes obtíže dnešní doby projevují velkou návštěvu cizích obchodníků a hostí a potvrzují hospodářský i obchodní význam Prahy i Československa. Avšak i krása Prahy, její poklady a její snahy zasluhují pozornosti. Členové každého národa evropského naleznou v Praze místa, která je zaujmou, naleznou díla, která jim budou blízká, naleznou doklady styků Prahy s jejich zemí a národem, tím spíše naši zahraniční krajané.

## Výchova dorostu.

(Dokončení ze str. 2.)

tensivnější činnost než jejich soudruzi starší organizace. Mám naději, že v této kulturní sezoně rady SCM. se rozšíří novými odbory a jest možno, že zatvrzení stanov si nevyžádá dalších let k ulezení. O metodě práce na kursech nebudu se zmiňovati. Jest to záležitostí poměrů, učitele a jiných činitelů. Jde o to, aby se práce dařila a měli jsme z ní radost a byli obapolně spokojeni. Budme přáteli naší mládeži. Máme jejich důvěru a na té budujme. Není to snad cesta nejlepší, ale jdeme po ní. Nemáme lepších prostředků po boku, ale jsme si vědomi, že doba poškolní je nejdůležitější a mládež v ní potřebuje nejvíce vedení a pomoci.  
Vl. Šimůnek.

Josef V. Sládek:

## Drsný jsou mé mravy...

Drsný jsou mé mravy,  
drsná je má dlaň,  
drsný vlas mi s hlavou  
v drsnou splývá skrán.

Drsný chléb i šaty,  
drsný je můj pot,  
drsné došky chaty,  
drsný chrání rod.

Drsná na vše strany  
řeč má je i smích,  
a na drsné rány  
pláč můj drsně tich.

Přijme se obratný a spolehlivý prodávac pro Konsumní družstvo v Moskovštíně. Kandidát musí složit kauci buď smenkami, nebo právoplatnou smlouvou. Služné obnáší kolem 70 — zl. měsíčně. (3 proc. z obrátu.) Podmínky sdělí Konsumní družstvo v Moskovštíně, poz. Mlynów.

# Láska a lež.

D. Gerard.

Román z doby války v šestašedesátém.

(Pokračování 12.)

„Včera jste měl s ní dlouhou rozmluvu a pak uchýlila se do svého pokoje. Migrena — nyní to zřejmo — byla pouhý výmluvou. Patrně stalo se něco, co si hluboce dotklo. Můžete mi to vysvětliti? Neměl jste s ní nějaký spor?“

Zvolna a jakoby omámen zvedl Lepinský pravici k hlavě.

„Ano, měli jsme spor.“

Nyní nadešel opět okamžik, aby řekl pravdu aneb aspoň poloviční pravdu jako včera.

Ale Lepinský byl již vyčerpán — mravní zmužlost jej úplně opustila.

Mimo to zdalo se mu nemožným zasaditi již dosti zdrcenému otci poslední ránu.

„Měli jsme spor — nedorozumění“ — ujišťoval hraběte — „takových případům nesnadno se ubrání. Rozumí se, že já jsem viněn, ale kdo by se nadál, že taková věc i tolik dojde?“

„Oč jste se přeli?“

„Pro žárlivost“ — vysvětloval Lepinský po chvíli. „Dostal jsem dopis od jisté dámy, dávno známé a Agata se domnívala —“

„Rozumím. Ale její žárlivost — důfam — je bezdůvodná?“

Modré oči starcovy pátraly, Lepinskému až v duši.

„Ovšem“ — odpověděl chabě.

„A iste zajisté ochoten přerušiti s ní styky, a dostáti svému závazku nynějšímu — zůstane-li totiž Agata na živu?“

Při posledních slovech stáhl se rozpalený obličej hraběte bolestně.

„Zajisté!“

Lepinský slyšel své slovo a přečetl se v duchu, byl-li to jeho hlas.

„Jak se však zdá, budete závazku toho zbaven“ — pravil hrabě a zavzlykal. „Požila strychninu — vzala trochu otrávené pšenice, našla na ni vody a vypila roztok. Na štěstí nebyl roztok silný ale přečel přivodil hroznou křeče. Každý záchvat může jí usmrtit. Již jsem telegrafoval Hugonovi. Myslim, že do večera zde bude.“

„Nepochybně“ — přisvědčil Lepinský skoro lhostejně.

Postavení jeho nemohlo býti horší. Z kuřáckého salonku chváta do svého pokoje, aby v úzkostech očekával vývoj události.

„Jed! Jed!“ sténal a chytil se rukama za hlavu. „Jed! A pro mne!“

Byl rozrušen až do hloubi svého nitra. Ze tato dívka, kypící životem a obdařená vším, co člověku život oslazuje a krásí, pro něho vše obětoval, působilo naň tou měrou, že pokoušela se o něho horečka.

„Umře-li, zabil jsem ji!“ opětoval si několikrát. „Ale ona nesmí zemřít — na, nesmí!“

Konečně uplynul nejděšší a ne hroznější den jeho života.

Oč východu až do západu slunce vznášela se smrt nad zámkem.

Zrávy z ložnice nešťastné Agaty zněly neutěšené — jen občas mihl se paprsek naděje, ale hned zase zhasl.

Hraběnkou zahlédl jen ječnu za

celický den, když chváta mimo něho; vrhla naň pohled němý výčitky, avšak dobře porozuměl, že značila:

„Co iste učinil mému dítěti?“

Hugo přijel než nadešel s umrzkou.

Lepinský viděl její z okna svého pokoje, jak z vozu vyskočil, a slyšel, jak letí po schodech.

Od Hugonova příjezdu neuplynula ani hodina, když ozvaly se na chodbě pádné kroky.

Lepinský se zachvěl.

V tom již bylo hřmotné zrakpřeno na dveře.

„Dale!“ děl sotva slyšitelně.

Cítil, že nastává nejhorší.

Před ním stanul Hugo — ne rozplálen hněvem, jak jej očekával, nýbrž s touž otázkou v očích, kterouž vyčetl v pohledu jeho matky.

Lepinský mlčky a tázavě k němu vzhlédl.

„Žije? Zůstane na živu?“ zračilo se v jeho nadočkávkém pohledu.

Odpověď zněla:

„Lékař nemůže říci ještě nic určitého, ale zdá se, že krize jest zažehnána. Agata pře e si tě vidět — a lékař svoluje, ale jen s podmínkou, že nemocná se nerozčílí. Muže-li jí říci, čeho si přeje slyšeti, následuj mne — ale jinak ne!“

Slova jeho zněla neobyčejně jemně. Patrně obraz, jež viděl v pokoji nemocné, ochromil jeho pyšně sebevědomí.

„Půjdu s tebou!“ pravil Lepinský a ulevil si hlubokým povdechem. „Doved' mě k ní!“

Rychlý a vřelý stisk rukou — a Lepinský šel za svým vůdcem dlouhou chodbou a širokým schodištěm k ložnicím rodinným.

Před jedněmi zavřenými dveřmi Hugo stanul a pošeptav Lipinskému nap menuti, stiskl kliku.

Dvěma velkými okny vnikaly po slední paprsky zapadajícího slunce do pokoje a kr šlily lesknavé parkety a stěny, zdobené cennými obrazy.

Přes klec na okenní římsce hosen byl velký šátek — vedle stály květináče — na koketním stolku úpravním leskly se stříbrné příklonky — opodál vysoké zrcadlo, roztomilý košíček na ruční práce — vše to tvořilo zvláštní zajímavý půvabný obraz, jehož dojem však rušily láhvičky s léky a kousky ledu v nádobě.

Pozornost Lepinského obrácena byla jen k loži, na jehož sněhobílých poduškách ležely obdivuhodné rud zlaté vlasy rozhozeny v nepřířádku a odkudž dívaly se naň Agatiny oči — velké a prosebné...

Vedle postele stál hraběnka, hubená jako strašidlo, a v pozadí seděl na hupacím křesle Agatiné vysílající hlas „Agato! Agato!“

Zapomenuv na výstrahu Hugonovu spěchal Lepinský k loži a padl na kolena.

Při dotknutí se její ruky, jakoby paprsek světla oživil její oči — ale rty její ani se nepohnuly.

„Agato! Nejdraší Agato!“

Pohled na dětský obličej, tak hrozně změněný, dojal její nevýslovně. Co bylo na ní hmotného, zmizelo pod ostrým nožem bolesti. Připadala mu jako jiná, duševní bytost.

Hugo sklonil se k sestře.

„Přivedl jsem ti její, Agato. Řekni mu, cos chtěla mu říci.“

Uchopil její mdlou ruku, políbil ji něžně a pak odstoupil k oknu.

Na druhém konci pokoje rozmlouvala tiše hraběnka se svým manželem.

„Mladý papek zůstal osamocen.“

„Agato!“ opětoval Lepinský znovu.

„Prve nyní pchruly se její rty.“

„Zemru“ — pravila tak tiše, že musil nakloniti se s uchem až k ní, aby ji uslyšel — „ale nežli zemru, chci tě o něco poprositi.“

„Nezemřeš“ — odpřel Lepinský — „nenechám tě zemřít! Ale nyní mi řekni svoji prosbu.“

„Rada bych zemřela jako tvoje chřč. Budu-li mti jen několik hodin tvé jméno, a budu-li věděti, že bude napsáno na mém náhrobním kameni zemru mnohem ležčej. Kdybich byla zdráva, bylo by ti to nemožno — pro to, cos mi řekl, ale takto...“

„Agato mři anděle, nemluv tak. Zdrť mne to. Ty nesmíš zemřít, musíš býti mou chotí! Tak to býti musí — musí!“

Její smutné oči zpytovaly jeho obličej.

„Ale ta druhá — ta, již jsi dal slovo...“

„Musí se obejíti beze mne“ — odvětil skoro prudce. „Neučinila pro mne to, co jsi učinila ty! Ty bys byla hned pro mne zemřela! Raději zruším svůj slib, nežli bys byla v zármutku třeba jen chvíli. Jsem tvůj, Agato — jen tvůj!“

V jejích očích se zaískřilo — ale pak zavrtěla smutně hlavou.

„Ach, už se to nestane! Umru — musím umřít, ale na mém hrobě bude tvé jméno.“

Na zbledlých jejích rtech pohrával úsměv jakéhosi uspokojení...

Bylo zřejmo, že mysl její obírala se napsáním na pomníku náhrobním.

Ještě povzddech úlevy, a znavené oči se zavřely...

Bez hnutí klečel Lepinský u lože a pořád držel její ruku ve své, nejsa si ani náležitě vědom, usnula-li či podlehla-li mdlobě.

Ačkoliv žasl nad následky svého jednání neuznával, že tím vinen sám.

„Co se stalo, je vinou osudu, bez mého přispění“ — pomysll si.

O tatně, kdo ví, zemře-li...

Pozoroval bedlivě její rysy a zdálo se mu, že těžko lze pochybovati o jejím brzkém skonu.

Jestliže však komedie jejich zasnoubení dopřeje jí šťasté smrti, proč nepřáti jí této útěchy?...

Konečně — i zotavili se, což není však pravděpodobno, zbývá mu volná volba.

Dvojitství jest sice po zákonu zločin, ale vždy malý u porovnání s vraždou...

Nebezpečí vypětrání pravdy zdálo se mu nemožným. Okolnosti svědčily k jeho prospěchu.

(Pokračování přístě.)



### Trochu čtení o ovocných stromech.

Jsi, vážený čtenáři, snad šťastným majitelem rodinného domku s kusem zahrádky?

Umíš správně zasadit ovocné stromky a vhodně je ošetřovat?

V těchto kapitolách stručně a hlavně prakticky pohovoříme o nejdůležitějších pokynech, jež se opravdu dobře vyplácí, známe-li je.

Snad bude nejlépe, když začneme koupí stromku, správně jej zasadíme a budeme ošetřovat.

**Plánek zahrady.** Hlavní věc: nepřeplnit! Představte si svoji zahrádku, jak bude vypadat, až stromy vzrostou! A druhým základním požadavkem je, ponechat jí otevřenou slunci! Toho docílíme stupňovanou výškou stromků od jihu k severu.

Představte si to takto: Postavte se na nejnižší cíp vaší zahrádky, zady k jihu. Do nejbližší linie před sebou zasázejte vodorovné kordony, do druhé linie zákrsky a do třetí vysokokmeny. Ke straně východní a západní dáme svislé kordony. Pak i tehdy, až zahrádka vrostle, budou mít všechny stromky slunce dost.

**Koupě stromků.** Nejdříve prohlédněte vždy kořeny. Nekupujte stromek, který má málo jemných kořenek. Ty silné kořeny nejsou nic pltné. Důležité jsou právě ony jemné

kořinky jak pro dobré ujetí, tak i pro další růst.

Prohlédněte též kmen i větvičky, jsou-li úplně zdravé a má-li korunka pěkný tvar. Hlavně, zda je souměrná. Husta být nemusí, tu si snadno vypěstíte sami.

Při volbě druhů musíme dbát na složení půdy a na polohu pozemku. Ne v každé půdě lze též druh pěstovat a ne v každém kraji. V ceně bývá vadná půda a poloha uvedena.

Před zasazením prohlédneme stromkův kořeny. Mívají konce rozmačkané od vyrytí va školce. Takové kořeny ostrým nožem hladce seřízneme trochu šikmo, jako krájíme.

Do dna jámy za ašíme kůl. Musí být tak dlouhý, aby zasazenému stromku sahal téměř do korunky. Hned po zaražení mu ořízneme roztrpané okraje, aby jimi nedrásal kmen stromku.

Nyní naházíme na dno jámy dobrou vrchní hlínu a postavíme na ni stromek. Stromky mají sázení dva lidé. Jeden drží stromek u kůlu v té poloze a výšce, ak má zůstat, a druhý rozprá stře stejnoměrně kořeny stromku a pak přihazuje hlínu na kořeny.

Kde stromek drží, mírně ím při tom potřásá, aby drobná hlína zapadla všude mezi kořinky a někde rezátely větší prostory prázdné. Je dobře mít při ruce tupý kůl a

trochu jím hlínu podhrnovat, ovšem velmi opatrně, kde sama dobře nezapadla.

Když jsou kořeny hlínou pokryty asi na 15—20 cm, mírně hlínu na kořeny přisáláme a pak jámu úplně zaházíme hlínou, jež byla vyryta jako spodní. Uhrábáme ji na povrchu tak, aby tvořila kolem stromku mísu — nádrž pro dešťovou vodu.

Je-li půda, do níž sázíme, dostatečně vlhká, nemusíme stromek po zasazení zalívat. Sázíme-li však později na jaře, je třeba stromek zalít.

A tu se právě dělá velká chyba. Ke stromku se obvykle nalije tolik vody, že až hlína vytvoří na vrchu hradkou, mazlovou plochu jemného bítá. Nic horšího jsme nemohli provést. Voda slije hlínu do pevné hmoty a vypudí z ní vzduch. Kořeny se v takové půdě dusí a stromek dlouho zápasí, než se učme, nebo zajde vůbec.

Máme-li pochybnost, zda kořinky koupeného stromku nejsou již trochu zaschlé (u objednaných drahou a pod), vložíme kořeny stromků před zasazením asi na půl dne do řídké jílovité kaše a pak je i s kaší na nich zachycenou zasádneme.

Přivázání stromků ke kůlu se neděje nikdy pouhým kroužkem, nýbrž vždy ve tvaru o mičky. Hodi se proutky vrbové nebo kusy popruhu.

Korunku seřízneme asi o třetinu délky prutů, je-li dost hustá. Je-li řídká, seřízneme ji i více než o polovici a tím ji doutíme ke zkořáčení. Poslední očka musejí směřovati z koruny ven.

**Hnojení stromků.** Každý mladý stromek obrveme. Poloměr obrviti má být asi do tří čtvrtin poloměru koruny. V této vzdálenosti od kmere jsou teprve jemné sáčky kořinky, jež mají pro růst stromu největší význam. Ony sáčky živiny z půdy, silnější kořeny je jen vodu.

V této vzdálenosti od kmere ne také stromky přihnojujeme.

Zarýváme na podzim chlévskou mrvu (každý čtvrtý rok) a na to druhý podzim vápníme (zarýjeme vápenný prach). Vápnění vyžadují zvláště stromky peckovité a réva. U třetí se tím boju e i proti čerivosti.

Místo mrvy můžeme roužít i dobrého kompostu. Postup během čtyř let může být takový: První rok na podzim mrva nebo kompost, druhý rok na podzim vápnění, třetí rok na jaře trochu superfosfátu, aby stromky drže nasazovaly na květy. Třetí rok na podzim trochu křivitu.

**Prořezávání.** Každou zimu během ledna a února, prohlédneme stromky a netvarované zákrsky (tvarované vyžadují svůj zvláštní řez) a silným nožem (žabkou) nebo jemnou pilku odstraníme všechny větvičky, které směřují dovnitř koruny a které se kříží a d tkají.

Také v tom případě, je-li koruna příliš hustá, musíme slabé vnitřní větvičky odstranit. Vedoucí zásadou zůstává: Do koruny musí vzduch a slunce. Čím jsou větve volnější, tím lépe kvetou a ovoce na nich plně vyzrává.

Při řezu větších větví musíme být zvláště opatrní a nejprve je pořiznouti, aby nám, padající, nestrhly pás kůry se kmene.

**Postřik.** Na podzim stříkáme 5 proc. karbolíneem stromy již bezlistné za bezvětří a když nemrzne. Těž postřik je třeba opakovat i časem na jaře, dokud stromy nen sá dily listů.

**Bílění.** Provádíme je na podzim hustším vápenným mlékem. Natíráme kmene a větve, kam až je možno. Docílíme tím hladké kůry, takže v ní není úkrytů pro nakladení vajček a kukly škodlivého hmyzu a ničíme ím i škůdce rostlinné, hlavně lišáky.

Prof. B. Řehák.

## Vladimír SVÁROVSKÝ a Spol.

Továrna hospodářských strojů a slevárna v Kvasilově, poš. KWASILÓW-CZESKI, tel. Zdobunów 6. založená 1884.

**VÝROBA:** Broušící stroje na píly, cirkulární píly, chladiče pro pivovary, kotlářské práce, lisý cihlářské, chmelové lehké a balothové syst. Svárovský a lisý pro olejárny.

Mlátičky trýbové, pasové a s výtřasadly.

Mlýny kolové, na sucháry, na mletí krve, napáječky kotlové syst. Svárovský-Šmolík, operační stoly pro veterináře syst. Svárovský, ozubená kola frézovaná, pastorky otáčecí.

Pumpy artézské syst. Svárovský, kulisové a rotační. Rezačky bubnové, rýhovací stroje na válce mlýnské. Složení mlýnských kamenů, soustruhu na dřevo a na kovy do 4 m délky, sušárny chmelové, na ovoce a zeleninu. Transmise. Turbíny vodní. Válce pro olejárny.

Elektrické a benzoové kyslíkové sváření kovů. Opravy motorů, hospodářských a průmyslových strojů.

Odborné rýhování válců mlýnských.

Kvalitní výkon, zaručující trvalost výrobků.

Ceny mírné.

### PROČ JI MUŽI OBDIVUJÍ?

Protože si nechala udělati trvalou ondulaci u českého kadeřníka

**Miroslava MAZÁNKA**

V ZDOBUNOVĚ,

který ma dva aparáty na velké i drobné loky.

Ceny od 4.— do 7.— zl.

Přijďte ještě dnes!

# Žena a domov

## Manželství a dopisy.

Má manžel právo na dopis, který jeho žena psala někomu třetímu? Tak nějak by mohla znít otázka, položená posluchači práv při koloqui. Velmi vážně zabýval se touto otázkou soud v Lutychu.

Manžel pozoroval jak jeho žena potají napsala dopis a stejně nenápadně odnesla jej do poštovní schránky. Tajnostkářské chování vzbudilo v něm — ať už právem či neprávem — podezření, že dopis byl určen nějakému milenci.

Manžel zjistil, kdy se schránka vybírá, a čekal tam, až poštovní zřízenec přišel. Toho pak požádal, aby mu vydal dopis napsaný na šedivé obálce s určitým monogramem. Byl to monogram jeho choti. Poštovní zřízenec by mu býval dopisu nikdy nevydal, kdyby se žadatel nelegitimoval a kdyby nebyl zároveň mužem v okolí velmi dobře známým. Nezáleží nám tu na tom, aby chom obšírněji uvedli, jakých ještě jiných sugestivních způsobů použil žadatel, aby přiměl zřízence k povolnosti. Když pak dosáhl svého účelu, vybírače schránky pěti franky...

Lutyšský soud zjišťoval především, kdo byl vlastníkem dopisu hozeného již do schránky. Přiklonil se k názoru, že

dopis patřil do té doby ještě odesílateli, nikoliv adresátu. Druhou otázkou, kterou bylo třeba řešiti, byla otázka, jak daleko podle belgického práva, nebo aspoň tamního právního pojmání, sahají práva manželova. Lutyšský soud dospěl k názoru, že manžel, který si dal vydati dopis psaný jeho ženou, nedopustil se žádného trestního jednání. Avšak nejen to: soud dokonce jednání manželovo schválil, neboť manžel prý je pámem domácnosti, jemuž přísluší právo i povinnost bdíti nad ctí rodiny.

Z toho plyne, že je oprávněn kontrolovati korespondenci, kterou vede jeho chť s třetími osobami; je oprávněn též závadné dopisy zabavit a zničit. Přes to, že v daném případě nebyly dodrženy všechny správní formality poštovní, nelze manžela podezřívati z podvodných záměrů. Také darování oněch pěti franků poštovnímu zřízení nepojal soud jako podplácení, neboť žadatel nic předem nesliboval a poštovního zřízence odměnil

Všichni kupujeme u firmy

## G. VUGMEJSTER,

ROVNO ul. 3-Maja 129.

Poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. VUGMEJSTER své komisi sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Edvard Bablacki i Ska.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Grzegowski & Sp.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků ŽIRARDOVSKÝCH závodů jako: plátina lněná a bavlněná, brezenty a j.

**Ceny tovární — bez smlouvání!**

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5.— zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožesin a hotových kožesinových facon, a to: pižmových, fokových, hřebčích, teletinových, krtkových, murmových a j.

**Ceny nejnižší!**

## ČESKÝ OBCHOD

se střížním a galanterním zbožím

Kanafasy, purpury, zástěry, prádlo, šatové átky a jiné.  
Barvy trvalé! Ceny stálé!

**Vše v nejlepší jakosti u firmy**

**V. VOLANSKÝ**

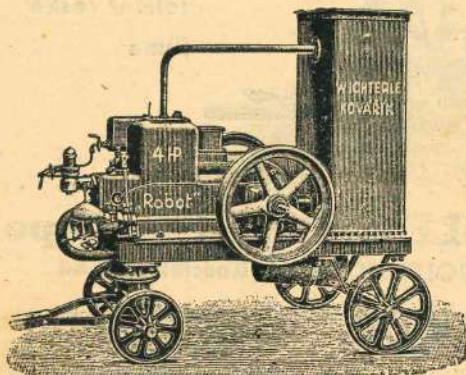
Zdolbunov, ul. Narutowicza 6.

## TOVÁRNA A SKLAD HOSPODÁŘSKÝCH A MLÝNSKÝCH STROJŮ BRATŘI POSPÍŠILOVÉ

Telefon: č. 66.

ZDOLBUNOV.

Generální zastupitelství továren:  
WICHTERLE & KOVÁŘIK v Prostějově.



## DOBŘÝ HOSPODÁŘ CHCE DOKONALÝ STROJ.

A dokonalý stroj vyrobí továrna, která má zkušenosti. Máme zkušenosti, máme tradici. Vyrábíme hospodářské stroje již 60 let a jsme největšími továrnami na hospodářské stroje v celé ČSR. Jdeme v čele pokroku a tvoříme stále nové a vždy dokonalejší typy všech hospodářských strojů-takové, které pracují levněji, rychleji a přesněji. Využijte našich zkušeností. Hospodařte s našimi stroji. Naše dobré jméno a již 60 let naši práce v tomto oboru jsou Vám zárukou, že stroj bude dobrý, spolehlivý a že vydrží. Ne deseti, ale statisíce hospodářů skoro z celé Evropy Vám dosvědčí, že

## kdo stroj WIKOV volí, sklízí zlato s polí.

Naše stroje jsou svědomitě vyrobeny — z těch nejlepších surovin. Každý stroj před odesláním z továrny jest důkladně přezkoušen a kontrolován.

**OZNAMUJEME:** Nové zásilky všech typů motorů a mlátiček došly z Československa. Zajištěte si proto i Vy, náš český hospodáři — náš český výrobek, který bude Vaší chloubou.

teprve po vydání dopisu.

Případ, který se přihodil v Lutychu, může se přihodit v kterékoli zemi jiné. Zajímavé by bylo věděti, jak by se na problém pohlíželo podle zákonodárství a právního pojmání našeho. Má také u nás zákonnou oporu názor, že muži přísluší právo na dopis, který jeho žena zaslala někomu jinému? Je-li tomu tak, pak by prostá spravedlnost velela, aby i žena měla stejné právo na dopisy manželovy. Čily trochu po havlíčkovsku: „Tys oán, já paní!“ Ale naše zásadní otázka zní: Není manželství, v němž se vetřela vzájemná nedůvěra, „domem vybudovaným na písku“?

**Každé proč má své proto.**

Ženy, které si příliš všimají druhých, (třeba za zavřenými dveřmi), nemají pravidelně čas podívat se upřímně na sebe. Pak se diví, že jejich manželé nejsou jimi nadšeni. Mnoho žen prohlašuje každou přítelkyni za ničemnici. Ze však k ní samy hnaly své muže, si uvědomit nechtějí.

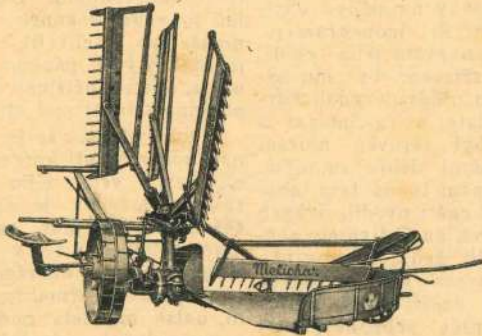
**REKLAMA JE HYBNOU  
PÁKOU OBCHODU.**

**!Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybíte!**

## ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ (CZESKA SPÓLDZIELNIA ROLNICZO-HANDLOWA w RÓWNEM)

UL. 3-go MAJA 159.

TELEF. 533.



n a b í z í

**MELICHAROVY z Brandýsa n./L.** (Československo)

SECÍ STROJE lžíčkové, trýbkové a kombinované  
ROZMETADLA na umělá hnojiva, různé šířky

SECÍ STROJE na semínko 1 konné 3-4 metrové.

OBILNÍ ŽACÍ STROJE v olejové lázni

TRAVNÍ ŽACÍ STROJE v olejové lázni

a také:

**Mlátičky, žentoury, mlýnky, pluh, kultivátory, pařáky, pastorky,**

a jiné stroje a nářadí výroby místní i zahraniční.

UMĚLÁ HNOJIVA: dusíkatá, fosforová a draselnatá.

**Sklady:** v Rovně ul. 3 go Maja Nr 149., v Zdobunově ul. Narutowicza Nr 8. (u pp. Otmar a Kloučka),  
ve Volkově (u p. Vl. Mráčka), v Kvasilově (u p. Vl. Náhlovského.)

Celé Volyni jsou známa  
**nejchutnější piva**  
z parostrojního pivovaru  
**V. ZEMANA**

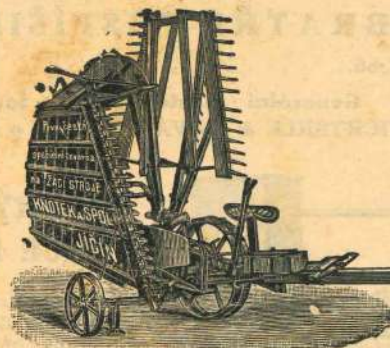
v Lucku

Specialita pivovaru  
**„SAKURA“**

Doporučuj všude  
tohoto českého podniku  
znamenitý mok.

NAVŠTIVTE NÁS A JISTĚ DOBRĚ KOUPITE  
**neboť**

**Knotkovy** žací a mlátičí stroje jsou a zůstanou  
**nejlepší!**



Dodá je stará,  
solidní česká  
firma

**RUDOLF JOZEF a spol.,**  
v ZDOBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 44.

Mimo KNOTKOVÝCH strojů máme stále na skladě,  
LORENZOVI motory, kopačky NOVÝ IDEAL, SECÍ stroje,  
pat. VYLUŠŤOVAČE jetele a všechny jiné prvotřídní hosp.  
stroje se zárukou.

INSERUJTE U NÁS

ČESKÝ VELKOOBCHOD

se střížním a galantním zbožím.

Kanafasy, prádlo, zboží trikotové,  
zástěry, purpury a jiné.

Barvy tvalé Ceny stálé

Vše v nejlepši jakosti a nejlevněji dostanete u firmy

**JAN ANDRŠ**

LUCK, ul. Jagiellońska č. 42.  
Filie Al. B. Chrobrego č. 3.

Krajanské listy, týdeník československého lidu v Polsku. Vydavatel a šéfredaktor Josef Foitík, Luck. Tiskem vlastním.  
Předplatné v Polsku: ročně zl. 10.—, na půl roku zl. 5.—. Do Ameriky zl. 15.—, ročně. Ceny oznámení: celá strana zl. 120.—,  
půl strany zl. 60.—, čtvrt strany zl. 30.—. Drobná oznámení 10. gr. za slovo.

Odpovědný redaktor: Josef Rejzek.

Drukarnia Józefa Foitíka, Luck